

Maranata

DECEMBRIE 2022

ews

REJOICE

VESTEA CEA BUNĂ

REVISTĂ GRATUITĂ

WWW.MARANATA.DE

Cuprins

- 3. Interviu cu redacția**
- 4. Salut pentru sfârșit și început de an**
- 5. Pagina Tinerilor**
- 11. Steaua și cei trei magi**
- 15. Pagina Mamelor**
- 18. Ceva pentru cei mici...**
- 23. Întrebări din Biblie**
- 24. Dincolo de copertă**
- 26. Anunțuri**
- 27. Poezie**

Interviu cu redacția

Dragă cititor,

în perioada aceasta a sărbătorilor, echipa Maranata News a pregătit o ediție **deosebită**, potrivită cu tema creștină. Vorbim de „Vestea cea Bună”, cunoscută ca evenimentul cel mai fericit al istoriei, care a schimbat cursul anilor și viețile oamenilor. Este vorba de venirea Mântuitorului pe pământ!

Suntem entuziasmați să dăruim cititorului articole scrise în acord cu sărbătoarea aceasta. Am lucrat cu mult drag la publicarea acestei ediții dorind ca, oricine va citi, să tragă un folos din aceste rânduri scrise.

Pare greu de crezut că acest an se va încheia curând, un an în care echipa redacției a avut grijă să împărtășească cu tine nu doar anunțuri formale, dar și articole scrise cu grijă, devoțiune și interes. Un an unde această lucrare a putut să crească și a adus frați și surori cu diferite daruri împreună pentru a face posibilă publicarea celei mai îndrăgite reviste. Așa că, nu mai e timp de pierdut! Cititorul este invitat să treacă prin cronologia evenimentului sărbătorit, învățând de ce darurile magilor au rămas întipărite în Scriptură, de ce se precizează despre steaua călăuzitoare și de unde a pornit ideea Crăciunului.

Sperăm că, lecturile acestea să lase o amprentă plăcută, meditănd nu doar de sărbători, ci în fiecare zi la ce a însemnat Nașterea Domnului Isus pentru creștini.

Cu mult drag,

Echipa Maranata News.

SALUT PENTRU SFÂRȘIT ȘI ÎNCEPUT DE AN

Proorocul Isaia vestește profeția cu privire la nașterea Domnului Isus. În capitolul 9 și versetul 6, proorocul spune despre cele cinci nume ce vor fi date Domnului Isus de oameni:

- **Primul nume, “MINUNAT”**

Doresc ca Domnul să facă parte bisericii locale de părtășia care ne întărește în lucrările Sale minunate.

- **Al doilea nume “SFETNIC”**

Fie că toată adunarea să rămână lipită de El, primind sfat de la Domnul, care este cel mai desăvârșit sfetnic.

- **Al treilea nume “DUMNEZEU TARE”**

Doresc pentru noi toți, dragi frați și surori, să rămânem ancorați în tăria Domnului, iar cei ce încă nu au ajuns să experimenteze acest fapt, fie ca în anul ce urmează să fie binecuvântați cu asemenea încredințare.

- **Al patrulea nume “PĂRINTELE VEȘNICIILOR”**

Acest nume să fie aclamat de toți membrii bisericii noastre ca o certitudine!

- **Al cincilea nume “DOMN AL PĂCII”**

Domnul Dumnezeu să încununeze toți membrii adunării și toate familiile, cu pacea Sa cerească.

Cu multă dragoste și mult respect,
al vostru slujitor,
Nataniel

PAGINA TINERILOR

CRĂCIUN SAU HRISTOS

În țara unde m-am născut, România, precum și în multe alte țări, declarate sau nu creștine, este cunoscut că în jurul lunii decembrie (poate chiar din luna noiembrie) începe zarva sărbătorilor de iarnă. Oamenii caută în stânga și în dreapta, alergând cu entuziasm după cadouri perfecte, rețete culinare, șosete călduroase și nu în ultimul rând, după brazi, adevărați sau de decor.

Interesant este că, nu- i nevoie de a fi creștin pentru a sărbători ceea ce noi numim, Crăciun. Chiar și în țările necreștine, majoritatea oamenilor atei, celebrează această prea cunoscută sărbătoare. Prin Crăciun înțelegem că lumea cinstește, nu Nașterea Mântuitorului, ci mai degrabă promovează ideea unui Moș Crăciun sau a unui Moș Nicolae, precum și multe alte simboluri care nu au de a face cu Biblia sau creștinismul.

Tu sărbătorești Crăciunul? Dacă da, ești conștient ce anume implică această sărbătoare păgână? Dacă nu ești sigur, în următoarele rânduri voi prezenta câteva informații pe care orice creștin ar trebui să le știe:

Care sunt principiile de bază a unui creștin?

2 Timotei 3:16 „, Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos să învețe, să mustre, să corecteze, să discipline în ce privește dreptatea...”

În calitate de creștini susținem că: trăirea, ideile și acțiunile noastre de zi cu zi, sunt conduse de învățătura Scripturii. Este așa și în privința Crăciunului?

Ei bine, Crăciunul pe care îl sărbătorește lumea de ani de zile nu își are originea din Biblie și nici menționarea unei sărbători de genul, nu există în Scriptură. Ne este spus să ne aducem aminte de moartea Domnului Isus, dar nicăieri nu ni se spune să sărbătorim nașterea Sa. Știm din Biblie și din istoria Bisericii că apostolii și biserica primară nu au sărbătorit vreodată nașterea lui Hristos. Precizez că, a sărbători ziua de

naștere a unei persoane și a ne bucura de faptul că un prunc a fost adus pe lume sunt două noțiuni diferite. Una implică natura stricată a omului, cum ar fi destrăbălarea, cealaltă noțiune implică recunoștință și admirație față de Creator. În Scriptură avem două relatări despre serbarea zilelor de naștere. În ambele cazuri, pe lângă activități păgâne și practici păcătoase, s-au încheiat cu vărsare de sânge. - vezi Geneza 40:20-22 și Matei 14:8).

Nu este sigur că Domnul Isus Hristos S-a născut pe 25 decembrie.

Luca 2:7-8,15

" [7] Și a născut pe Fiul ei cel Întâi născut, L-a înfășat în scutece și L-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei.

[8] În ținutul acela, erau niște păstori care stăteau afară, în camp, și făceau de strajă noaptea împrejurul turmei lor.[...]

[15] După ce au plecat îngerii de la ei, ca să se întoarcă în cer, păstorii au zis unii către alții: <Haidem să mergem până la Betleem și să vedem ce ni s-a spus și ce ne-a făcut cunoscut Domnul>"

A nu se omite cuvintele cheie, subliniate! Se cunoaște că în luna decembrie, în Palestina, (cu aproximație în locul unde Mântuitorul s-a născut) este mijlocul sezonului ploios, iar oile sunt ținute în staul în această perioadă a anului. Începând cu jumătatea lunii octombrie păstorii își adunau oile pentru a le proteja de sezonul rece și ploios, până în luna aprilie!

Așa că nașterea Domnului Isus nu a putut avea loc la sfârșitul lui decembrie.

Totuși mai avem și alte referințe din Biblie care întăresc această afirmație.

Luca 2:1,3

" [1] În vremea aceea, a ieșit o poruncă de la Cezar August să se înscrie toată lumea.

[...] [3] Toți se duceau să se înscrie, fiecare în cetatea lui. "

Cezar August, Împăratul Romei, nu ar fi chemat populația la o numărătoare așa mare în mijlocul iernii. Călătoriile în perioada iernii fiind extrem de dificile, ar fi fost imposibil ca toți să împlinescă decretul care le-a fost dat atunci. (vezi Matei 24:20).

Nimeni nu știe exact ziua nașterii Domnului Isus. Din surse interne (Biblia), dar și din surse istorice, externe, putem aproxima timpul și vremea acestui eveniment fericit.

O teorie mai cunoscută prezintă ideea că, Domnul nostru a fost născut toamna, înainte de venirea sezonului rece. Calculele arată că lucrarea Lui pe pământ a durat 33 de ani și jumătate, iar El a fost crucificat în ziua a paisprezecea a lunii Nisan, care corespunde cu luna aprilie în zilele noastre (vezi Ioan 19:31, Leviticul 23:5). Dacă scădem trei ani și jumătate, când Isus avea 30 de ani (atunci El și-a început lucrarea Sa publică), ajungem la luna octombrie. Aceasta a fost probabil luna în care Mântuitorul nostru minunat a venit pe pământ.

O altă teorie înfățișează pe împăratul Constantin care, creștin fiind, a încercat cu alți episcopi să aproximeze data nașterii lui Hristos. De aici pornesc două speculații: prima și cea mai cunoscută, este că pe vremea împăratului Constantin existau foarte multe sărbători păgâne, iar el a reușit să contopească aceste sărbători cu ale creștinilor. Iar a doua este sfatul și ajutorul primit de biserica în jurul secolului al IV-lea d. Hr. în care mai mulți episcopi și oameni care au studiat Scriptura, au ajuns la concluzia că Domnul Isus s-ar fi născut pe 25 decembrie.

Voi începe prin a arăta argumentele pentru prima teorie.

Cu mulți ani înainte de Nașterea lui Isus, păgânii din toate țările sărbătoreau pe 25 decembrie ziua de naștere a unui zeu, numit zeul Soare (în unele texte apare ca Sol Invictus sau Tamuz). Semiramis, văduva lui Nimrod, a fost mama sa. Ea pretindea că este împărăteasa cerului și a avut un fiu care se presupune că s-a născut pe 25 decembrie. Potrivit tuturor religiilor păgâne din acel timp, Tamuz a avut parte de o naștere miraculoasă; de-a lungul secolelor ea a fost celebrată cu petreceri, sărbători sălbatice și orgii de beție. Sărbătoarea păgână a zilei de naștere a lui Tamuz, se desfășura chiar după exemplul pe care el l-a dat și anume: a fost cel mai mare iubitor de femei, de băuturi tari, de glume murdare și de alte distracții senzuale. Se spune că el iubea pe toată lumea și toată lumea îl iubea pe el. Iar 25 decembrie era ziua când toate religiile păgâne sărbătoreau ziua de naștere a lui Tamuz, zeul soare.

După ce împăratul roman Constantin, a câștigat bătălia de la podul Milvian, el a obligat pe păgânii din imperiu să se boteze în biserica creștină. Astfel toți acești păgâni botezați iau depășit cu mult în număr pe adevărații creștini. Din moment ce biserica se închina Domnului Isus ca Fiul lui Dumnezeu, când 25 decembrie se apropia și păgânii voiau să îi se închine lui Tamuz, zeul soare, Constantin a știut că trebuie să facă ceva. El a vrut ca biserica să combine închinarea la Tamuz cu nașterea lui Hristos, așa că a fost instituită toată această închinare păgână. Astfel în biserica creștină a fost introdusă sărbătoarea numită „Christ-mass” (mesa lui Hristos sau Crăciun*).

A doua speculație explică convocarea episcopilor și învățaților vremii de către împăratul Constantin, în calcularea datei nașterii Mântuitorului din punct de vedere creștin. Data morții Lui a fost acompaniată de ideea că ar fi și data conceperii Lui în pântecul fecioarei Maria. Dacă fecioara Maria a rămas însărcinată în jurul lunii

aprilie, nașterea ar fi avut loc 9 luni mai târziu, în luna decembrie. Coincidența era în aceeași perioadă cu sărbătoarea păgână precizată mai sus.

Desigur, tot ce este prezentat aici este bazat pe articole istorice și materiale ce pot fi studiate mai aprofundat de cei interesați. Menirea celor de mai sus este de a ne oferi o privire de ansamblu asupra istoriei, din mai multe puncte de vedere.

Mai multe despre Crăciun.

Crăciunul este sărbătorit, nu din cauza nașterii lui Hristos, ci pentru că este o tradiție populară și parte a culturii zilelor noastre.

Enciclopedia britanică ne arată că noi avem această sărbătoare de la catolici, iar ei o au de la păgâni. Crăciunul a început cu cei ce se închinau soarelui, încă din timpul lui Nimrod, omul care a supravegheat construirea turnului Babel.

Toate aceste lucruri sunt expuse în cartea lui Alexander Hislop „The Two Babylons” (Cele două Babilioane*).

Enciclopedia Britanică mai spune următoarele despre Crăciun:

„Crăciunul (adică, din engleză: mesa lui Hristos*) nu a fost printre primele sărbători ale bisericii.”

Să luăm însuși cuvântul Crăciun (Christmas în limba engleză) și să-l analizăm. Ce înseamnă el? - Mesa lui Hristos. Mesa este o rugăciune, citită sau cântată, pentru

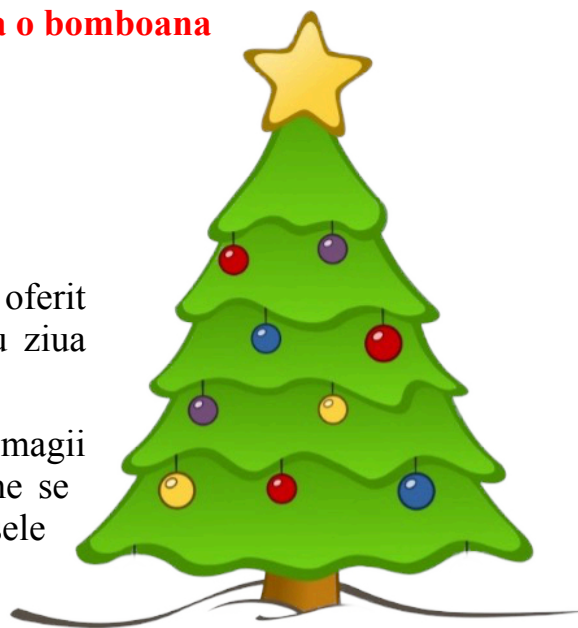
sufletul unei persoane decedate. Un creștin născut din nou, nu are nimic de-a face cu mesa. Totuși, o mulțime de creștini practicanți vor spune „Crăciun fericit” (Merry Christmas), fără să realizeze vreodată, că de fapt spunând aceasta, ei amestecă prețiosul și sfântul nume a lui Hristos cu o sărbătoare a decedaților.

"A lua Crăciunul de la lume ar fi mai greu decât a lua o bomboana de la un copil." - Anonim

Bradul și oferirea cadourilor

Probabil unii dintre voi se întreabă: "Dar magii de ce au oferit daruri lui Isus?". Darurile lor nu au fost daruri pentru ziua nașterii Domnului Isus. (vezi Matei 2:16).

Păstorii au venit și L-au vizitat pe Isus la nașterea Sa, dar magii au ajuns la El câteva luni mai târziu (din surse externe se specifică în jurul a 70 de zile sau 3 luni), iar din spusele magilor se pot deduce chiar 2 ani de zile. Ați știut că obiceiul de a da cadouri unui rege era o practică comună

în Orientul îndepărtat? Acesta este motivul pentru care magii I-au adus daruri lui Isus; pentru că El s-a născut să fie Regele regilor.

Dar acelea nu erau daruri pentru ziua de naștere. Așa că, în această privință, nu există nicio legătură între cadourile de Crăciun și nașterea lui Hristos.

Ce știm despre bradul de Crăciun? Fără îndoială există mulți creștini ce practică această tradiție, deși nu este una preluată din Biblie.

Biblia condamnă pomul de Crăciun. Observați: „**Așa zice Domnul: Nu învățați calea națiunilor și nu vă înspăimântați de semnele cerurilor, pentru că națiunile se înspăimântă de ele. Obiceiurile popoarelor sunt deșertăciune.**

Pentru că unul taie un copac din pădure; este lucrat de mâinile meșterului, cu securea; îl împodobesc cu argint și cu aur; îl întăresc cu cuie și cu ciocane, ca să nu se miște... Ci cu toți sunt fără minte și nebuni; învățătura idolilor este deșertăciune, este lemn!" (Ieremia 10:2-4,8).

Bradul de Crăciun este numit de Dumnezeu „calea națiunilor”. Nouă ne este poruncit să nu învățăm această cale și nici să mergem pe ea. În Biblia engleză s-au găsit 13 referiri la „copacul verde”, din care 10 cu referire la idolatrie; În Biblia Cornilescu găsim „copacul verde” menționat de 9 ori în asociere cu idolatria. Nu există nici un loc în Biblie unde Dumnezeu să vorbească de bine despre folosirea unui „copac verde” în legătură cu adevărata închinare.

Prima împodobire a unui „copac verde” a fost făcută de păgânii greci în închinarea lor la zeul Adonia, care după ce a fost ucis, se speculează că ar fi fost adus înapoi la viață de șarpele Aesulapius.

„Nu iubiți lumea nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el” (1 Ioan 2:15)

Charles Haddon Spurgeon, faimosul predicator englez al secolului XIX, spunea: „Noi nu avem superstiții cu privire la timpuri și vremuri.” Doamne ajută să spunem la fel!

Moș Crăciun

Coloseni 3:9 „Nu vă mințiți unii pe alții...”. La fel ne este poruncit în Efeseni 4:25 „De aceea, lăsați-vă de minciună: fiecare dintre voi să spună aproapelui său adevărul...”.

Unele persoane bine intenționate pot spune că: „Ar trebui să dăruim copiilor noștri momente plăcute. Ei oricum nu înțeleg Crăciunul”. Întrebarea este dacă adevărul despre Domnul nostru necesită să fie distorsionat și alternativ, să promovăm pe Moș Crăciun ca pe un act inofensiv al lumii de dragul sărbătorii?

De o mie de ori, nu! Haideți să învățăm copiii de mici adevărul despre Isus Hristos – Mântuitorul și cine este defapt Moș Crăciun. Cuvântul lui Dumnezeu spune că trebuie să ne creștem copiii în musturarea și învățătura Domnului (vezi Efeseni 6:4).

Galateni 4:10

„ Voi păziți zile, luni, vremuri și ani. ”

Noi nu trebuie să avem superstiții cu privire la timpuri și vremuri. Nu e de mirare că, de multe ori când copiii cresc și învață adevărul, se întreabă dacă nu cumva și Hristos este tot un mit.

Crăciunul nu este de la Dumnezeu pentru că:

- 1. Nu promovează adevărul despre Mântuitor.**
- 2. Nu își are originea în mediul creștin.**
- 3. Nu este o sărbătoare recunoscută de Biblie.**
- 4. Nu îl cinstește pe Dumnezeu prin practicile lui.**

„Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat...” (2 Corinteni 6:17).

Dumnezeu poruncește poporului Său: „... și nu luați deloc parte la lucrările neroditoare ale întinericului, ba încă mai degrabă osândiți-le” (Efeseni 5:11).

Bineînțeles că noi nu credem în sărbătoarea lumească numită Crăciun, ci noi ne aducem aminte de cel mai frumos eveniment care s-a întâmplat pe Pământ.

În consecință, această sărbătoare este o superstiție, pentru că nu are autoritate divină. Nașterea lui Hristos dintr-o fecioară este un eveniment binecuvântat, dar sărbătorirea Crăciunului este un lucru nebiblic.

Hristos face o remarcabilă afirmație: „...pentru că ce este înălțat între oameni, este o urâciune înaintea lui Dumnezeu” (vezi Luca 16:15b).

Noi trebuie să trăim în învățătura sfântului Cuvânt a lui Dumnezeu.

Să ne amintim că nu data în care s-a născut Isus este importantă.

Lucrul cu adevărat important este că El s-a născut și apoi a murit pentru păcatele noastre. Noi ne închinăm lui Hristos cel înviat și proslăvit care are toată puterea în cer și pe pământ. (vezi Matei 28:20).

Elisabeta Madara

Surse externe: eBiblia – L.W. Cowie și J.S. Gummer: Christian Calendar; O. Cullmann: Origin of Christmas, A.A. McArthur: Evolution of the Christian Year; <https://ingerisidemoni.ro/totul-despre-craciun-crestinism-si-paganism/>; <https://www.thegospelcoalition.org/blogs/kevin-deyoung/is-christmas-a-pagan-rip-off/>

STEUA ȘI CEI TREI MAGI

Matei 2:1-10 EDCR

1. După ce S-a născut Isus în Betleemul din Iudeea, în zilele regelui Irod, iată că au venit niște magi din Răsărit la Ierusalim

2. și au întrebat: „Unde este Regele de curând născut al iudeilor? Căci I-am văzut steaua în Răsărit și am venit să ne închinăm Lui.”

3. Când a auzit regele Irod aceasta, s-a tulburat, și tot Ierusalimul s-a tulburat împreună cu el.

4. I-a adunat pe toți preoții de seamă și pe cărturarii poporului și a căutat să afle de la ei unde trebuia să Se nască Hristosul.

5. Ei au spus: „În Betleemul din Iudeea, căci iată ce a fost scris prin profetul:

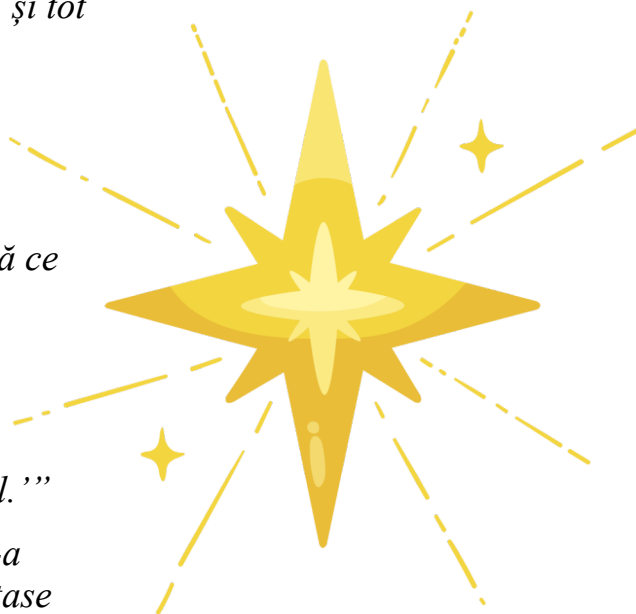
6. ‘Și tu, Betleeme, ținut al lui Iuda, nu ești nicidecum cea mai neînsemnată dintre căpeteniile lui Iuda, căci din tine va ieși o Căpetenie, care va păstori poporului Meu, Israel.’”

7. Atunci, Irod i-a chemat în ascuns pe magi și i-a întrebat amănunțit despre vremea în care se arătase steaua.

8. Apoi i-a trimis la Betleem, zicându-le: „Duceți-vă și cercetați în amănunt despre Prunc și, când Îl veți găsi, dați-mi și mie de veste, ca să vin și eu să mă închin Lui!”

9. După ce au ascultat pe rege, au plecat. Și iată că steaua pe care o văzuseră în Răsărit mergea înaintea lor, până când a ajuns și s-a oprit deasupra locului unde era Pruncul.

10. Când au văzut ei steaua, au avut o bucurie nespus de mare.

Ce a fost steaua Betleemului?

După Evanghelia lui Matei se poate deduce trei lucruri:

- În primul rând, era o stea care apăruse de curând (vezi Matei 2:7). Din alte surse externe aflăm că această stea se potrivește cu descrierea unei comete, având coada lungă și mișcându-se încet pe cer. Conform înregistrărilor chinezești antice, a existat o cometă spectaculoasă cu o coadă lungă, care a apărut în anul 5 î.H. și a fost vizibilă timp de 70 de zile.
- În al doilea rând, ea s-a mișcat lent pe cer, pe fundalul stelelor deja existente.
- În al treilea rând, steaua "stătea deasupra" Betleemului. Matei 2:9 spune că steaua "mergea

• Steaua a fost ca o busolă minune pentru magi. Prin ea, Dumnezeu a revelat pe plan cosmic drumul care duce la Regele nou-născut pentru ca să I se închine.

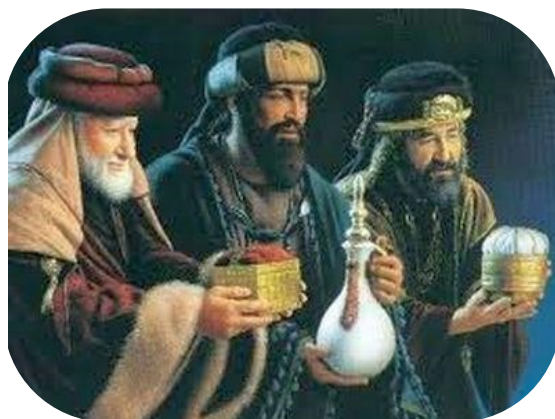
Ce înseamnă cuvântul mag/magi?

Cuvântul "mag/magi" provine din limba grecească "magoi," având, fie semnificația de preoți, fie de persoane înzestrate cu puteri oculte și cu o cunoaștere vastă a astrologiei, fie de magicieni sau chiar șarlatani. Termenul de "mag" este folosit în Herodot cu privir la un trib al Mezilor care îndeplineau o slujbă preotească în imperiul Persan.

Balaam, un profet din Vechiul Testament, relevase deja că sosirea lui Mesia avea să fie marcată de o stea. Iar în Numeri 24:17 este scris: "Îl văd, dar nu acum, Îl privesc, dar nu de aproape. O stea răsare din Iacov, un toiag de cârmuire se ridică din Israel. El străpunge laturile Moabului și prăpădește pe toți copiii lui Set."

Pornind de la aceste indicii, se poate presupune că magii erau de fapt preoți, buni cunoscători ai astrologiei și astronomiei, care întepretaseră steaua

apărută pe cer ca un semn al nașterii Domnului Isus. După ce au căutat să obțină informații de la autoritățile iudaice, ei au venit la Betleem să aducă daruri noului născut. Nu este sigur dacă "Răsăritul" de unde au venit ei se referă la Arabia, la Babilon sau la vreo altă țară.

Ce înseamnă darurile aduse de magi pentru Isus?

Matei 2:11 EDCR

Au intrat în casă, au văzut Pruncul cu Maria, mama Lui, au căzut cu fața la pământ și I s-au închinat; apoi și-au deschis cuferele și I-au adus daruri: aur, tămâie și smirnă.

Semnificația aurului

Din cele mai vechi timpuri, aurul a fost considerat un metal foarte rar, unul asociat cu regalitatea. De asemenea, datorită rezistenței sale, a fost corelat cu nemurirea. Pe vremea lui Isus, era un dar oferit regilor sau zeilor. Acest cadou simbolizează așadar recunoașterea de către magi că Isus era un rege al cărui regat nu putea fi distrus de puterile pământești.

Semnificația tămâii

Tămâia, o substanță rășinoasă extrasă din arbuștii din specia *Boswellia* originari din Arabia de Sud și India, era estimată și ea ca fiind foarte valoroasă. Nu se găsea în Israel, dar era importată aici pentru a fi folosită în temple. Atât pe altare cât și în candelă, arsă fiind, emana un parfum puternic, plăcut, unicat, dedicat divinității. Amestecată cu ulei, era utilizată pentru ungerea preoților și făcea parte din ofrandele evreiești de mâncare oferite în semn de recunoștință și laudă lui Dumnezeu. Prin dăruirea tămâii pruncului Isus, magii îl atestau ca Înalț Preot.

Semnificația smirnei

În răstimpul cât Isus a fost pe pământ, smirna era și mai prețioasă decât aurul. Obținută din arbori din Arabia de Sud și din unele locuri din Africa, era folosită în medicină, ceremonii religioase și ca o componentă esențială în procesul de îmbălsămare. Smirna simbolizează durerea, moartea și viața de apoi. Ca și dar venit din partea magilor, prevestea patimile, moartea și învierea lui Isus. Se spune că în timpul răstignirii lui Isus, i s-a oferit smirnă și vin pentru a-I alina durerea.

Cei trei magi au dăruit pruncului Isus ce era mai valoros și scump, fiind pe deplin conștienți de semnificația darurilor oferite. Nu este străin faptul că pe vremea aceea aurul, smirna și tămâia erau surse ce nu se găseau cu ușurință. Ei au rămas cunoscuți în istorie ca primii oameni ce au adus recunoștință și mărire Domnului nostru Isus Hristos.

Cu ocazia scrierii acestui articol se lansează o întrebare finală cititorului:

Ce dar prețios avem de oferit Mântuitorului?

Desigur, aurul, smirna și tămâia nu sunt lucrurile valoroase la care El privește, ci mai degrabă Își dorește, mai presus de orice, inima omului.

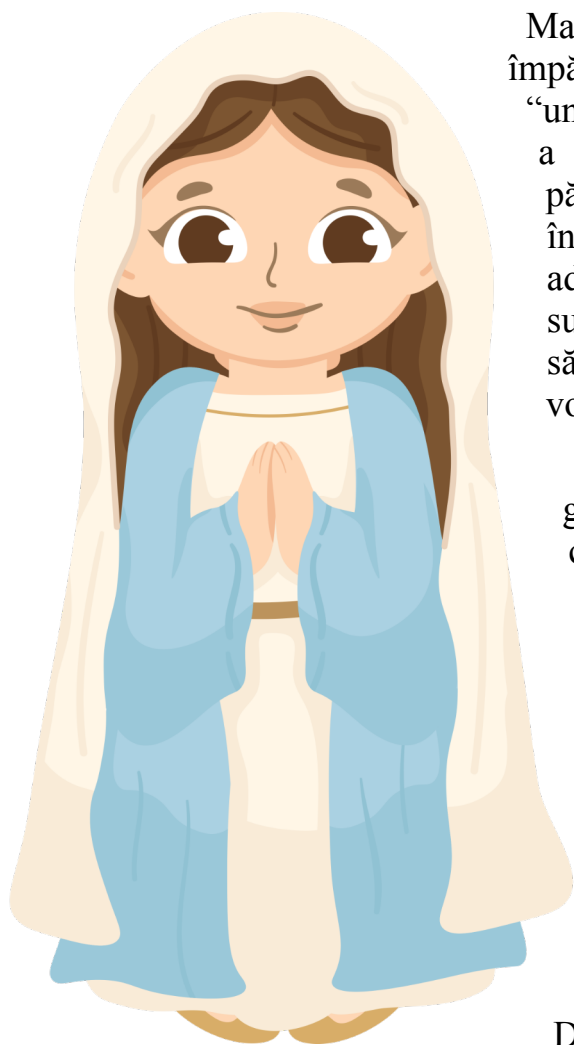
Este inima cititorului predată în întregime Lui?

Sara Prundean

Surse externe: eBiblia: Enciclopedie, Arheologie- Steaua Betleemului, material de Colin Humphreys; Dicționar explicativ; <https://www.diane.ro/2016/12/semnificatie-dar-magi-prunc-iisus.html?m=1>

PAGINA MAMELOR

AȘ VREA SĂ FIU CA MARIA!

Maria se identifică pentru început ca fiică de neam împărătesc, din seminția lui Iuda, fiind logodită cu Iosif, “un om neprihănit” din Nazaret. O tânără fecioară care a primit harul unic de la Dumnezeu să dea viață pământească Fiului celui Preaînalt. Maria este privită, în mod fundamental, ființa prin care Dumnezeu își aduce la desăvârșire întruparea. Fiind sinceră și supusă, a primit planul lui Dumnezeu în viața ei fără să pună semne de întrebare, acceptând în umilință voia Lui, numindu-se pe sine - “roaba Domnului”.

În chipul Mariei avem conturate cele mai nobile și generoase trăsături sufletești ce pot fi oglindite în caracterul nostru. Vă invit să parcurgem împreună prin filele Scripturii și să dezvăluim treptat pe cea care a fost, cea mai binecuvântată mamă și în același timp soție.

Puritatea este cea mai specială trăsătură a Mariei, ce conturează în mod definitoriu statutul ei social și spiritual de fecioară. Curăția trupească și sufletească dobândită prin neîntinare, face posibilă lucrarea divină a lui Dumnezeu pe pământ.

Dumnezeu o găsește vrednică și o alege să înceapă desăvârșitul plan pentru răscumpărarea omenirii din robia păcatului. Prin **acceptare**, ea devine pământ al zămislirii, iar nașterea Pruncului deschide poarta luminii și milostivirii lui Dumnezeu.

Când îngerul Gabriel i-a vestit Mariei că-L va naște pe Isus, prin răspunsul ei a dat dovadă de o înțelegere profundă asupra Scripturii și de voința de a se supune, cu totul lui Dumnezeu, prin credință. Chiar dacă perspectiva conceperii unui prunc, prin puterea Duhului Sfânt, ar fi trebuit să o tulbure, necunoscând însoțirea în căsătorie și riscându-și reputația ei și a familiei, rămâne totuși **încrezătoare** Cuvântului Său și nu se împotrivește să devină din fecioară - mamă.

În același timp, copleșită de vestea zămislirii, ea se supune cu bucurie, conștientizând harul care i-a fost dat și cu sufletul plin de **recunoștință**, aduce Domnului cântarea ei de laudă. Din acest moment inima ei devine o cămară a tainelor și împreună cu Iosif, se lasă îndrumată de Dumnezeu pentru a proteja viața Pruncului.

Apoi, **blândă și plină de pace**, Maria Îl naște pe Mântuitorul într-un mediu umil, într-un staul din Betleem, deasupra căruia se deschide cerul și slava lui Dumnezeu este cântată de îngerii ce aduc păstorilor vestea nașterii Pruncului Isus. Caracterul ei **modest** se împletește într-un mod sublim cu locul lipsit de slavă în care Dumnezeu a ales nașterea Fiului Său.

Ulterior, Maria, primește vizita magilor ca o primă confirmare a faptului că Cel născut este marele Împărat și Salvator al întregii omeniri. Toate aceste lucruri minunate întăresc inima și credința binecuvântatei mame pentru tot parcursul anevoios pe care urma să-l străbată fugind în Egipt, la adăpost, de mânia lui Irod care căuta să-i ucidă Pruncul.

Mai târziu, o găsim în ipostaza cea mai firească și umană a unei mame, pe drumul întoarcerii acasă când realizează lipsa Fiului ei din rândul familiei. Regăsindu-L la templu, Îl muștră pentru felul în care s-a purtat cu ei.

Având un caracter șlefuit de Dumnezeu și aleasă pentru a fi mama Mântuitorului, ea reușește în orice circumstanță să își gestioneze emoțiile care uneori sunt rodul bucuriilor, iar alteori, al întristărilor.

Mai târziu, cu sufletul plin de bucurie spirituală o găsim alături de Fiul ei, care la vârsta de 12 ani, pentru prima dată consemnată în Scriptură, Isus se afirmă cu înțelepciune, uimind soborul preoțesc. Ea strânge toate acestea în inima ei și observă creșterea fizică și evoluția spirituală a copilului, fără să se îndoiască de divinitatea Lui. De asemenea nu scoate în evidență trăsăturile și darurile cu care era Fiul ei înzestrat. De aceea a fost prima care, la nunta din Cana Galileii, îngrijorată fiind că s-a terminat vinul pentru oaspeți, Îl roagă pe Isus să intervină, dezvăluindu-și astfel în mod public convingerea că El este Fiul lui Dumnezeu.

În cea din urma situație o găsim pe Maria, potrivit profeției făcute de bătrânul Simeon. Suferind durerea la cel mai ridicat nivel de mamă, îndurând suferința și chinul sufletesc ca martor nemijlocit al crucificării Fiului ei, în aceeași **supunere** cu care a acceptat nașterea.

Toate evenimentele din Vechiul Testament o înfățișează pe Maria ca fiind o figură maternă binecuvântată, mai presus de toate femeile, plină de înțelepciune și hăruită de Dumnezeu, “o floare neofilită din care a răsărit rodul ce ne-a dat nestricăciunea”.

Încrederea în Dumnezeu, pe tot parcursul vieții, împreună cu **smerenia**, **ascultarea**, **supunerea** și **acceptarea** sunt trăsături evidențiate în Scriptură și stau ca temelie în formarea unui caracter de mamă creștină.

Clipă de clipă, în calitate de mame, suntem puse în situații de încercare pe care trebuie să le depășim cu înțelepciune, calm, blândețe și nepărtinire. Dragostea noastră trebuie să fie la baza tuturor acțiunilor și rostirilor noastre, chemând Numele lui Dumnezeu în ajutor și mulțumind pentru toate bucuriile noastre. Să rămânem mereu la dispoziția Tatălui nostru ceresc, în ascultare și supunere față de Cel care ne-a dat harul să fim la rândul nostru mame.

Iar la final îmi doresc ca fiecare din noi să ne punem întrebarea: **o regăsim pe Maria în noi?**

Adriana Russ

Ceva pentru cei mici...

VÂNĂTORII DE COMORI

RĂBDAREA

Când își deschise ochii buimăcit, Timotei se văzu singur în cameră. Cu siguranță ceilalți se treziseră de mult și erau acum la masă. Bunica le promisese că va face clătite.

Un miros plăcut evadase din bucătărie și îl înveselea pe băiat. Timotei abia aștepta să guste din clătitele bunicii, însă nu se grăbea să se ridice. Oasele îi erau amorțite și încă era puțin obosit. Abia dacă închise un ochi toată noaptea. Deși nu a avut parte de somnul cel mai plăcut, băiatul zâmbi amintindu-și de seara trecută. Ultimul lucru care îi revenea în minte e că adormise cu Safir în brațe.

În ciuda faptului că era uscat și în siguranță, cățelușul încă se temea de furtuna de afară. Rahela nevrând ca Safir să rămână singur, refuza să doarmă, pentru a sta de pază, dar Timotei văzând că e obosită, a înduplecat-o să îl lase pe el să aibă grijă de tovărășul lor. Rahela nu era obișnuită să stea trează până târziu. În plus el știa că, deși nu ar fi recunoscut asta nici în ruptul capului, sora lui se temea de tunete întocmai ca Safir. Timotei se amuza de încăpățânarea surorii sale de-a se dovedi curajoasă, dar în același timp o și îndrăgea pentru asta.

E nevoie de curaj să insiști să faci ceva care te înspăimântă, recunosc el. Vacanța la bunici îl făcu tot mai mult să înțeleagă că uneori lucrurile pe care nu vrei să le faci se transformă în cele mai frumoase amintiri. Se gândea, desigur, la săptămâna trecută. Nu a fost tocmai ușor să fie mereu în căutare de fapte bune și să renunțe de bunăvoie la jucăriile care încă îi foloseau la locul de pe bancă unde stătea așa de bine, și pe care deja îl încălzise. Bunica pregătea pentru ei sarcini tot mai dificile.

Un lucru valoros se câștigă greu, obișnuia ea să le spună. Însă Timotei se hotărâse să nu dea înapoi în fața provocărilor. Ardea de nerăbdare să descopere ce aventuri le stăteau înaintea de această dată. Gândurile, brusc, i-au fost întrerupte de un mormăit drăgălaș. Se pare totuși că nu era singur. Safir ridică fericit capul de sub mormanul de păături în care se ascundea, dând la o parte câteva din haine cu coada lui jucăușă.

- Hai sus somnoroșule ! chicoti Timotei, ridicându-l deasupra capului. Nu putem sta în casă toată ziua. Și dacă ne grăbim, poate mai găsim clătite! Salivez de pe acum. Să știi, clătitele bunicii niciodată nu stau mult timp pe farfurie. Îl atenționează băiatul cu grijă în timp ce se grăbi spre locul cu pricina.

- Cu siguranță se termină, mai ales când e nepotul meu pofticios prin preajmă. Spuse bunica amuzată care îl auzise pe băiat și pe cățel în timp ce se apropiau de bucătărie, îndemnându-i să se așeze.

Pe masă erau clătitele bunicii proaspăt coapte și tot felul de dulcețuri ce așteptau să fie mâncate. La capătul mesei era așezat bunicul cu o carte groasă în mână, iar lângă el, Rahela care sorbea din ceai, ascultându-l citind. Timotei se aruncă asupra unei clătite groase și fără să se așeze, cercetă cu băgare de seamă toată încăperea. Căuta cu privirea cufărul cel vechi cu pietre prețioase, însă nu îl afla niciunde. Probabil că bunica, preocupată de mâncare, uită să îl aducă. Neputând să-și stăpânească curiozitatea și văzând că nimeni nu deschide subiectul, îndrăzni :

- Bunico, ce surpriză ne-ai pregătit săptămâna asta ? Să știi că în ciuda faptului că nu am dormit prea bine, un pirat adevărat nu se sperie așa ușor de valuri mari.
- Nu mă îndoiesc de asta. Râse bunica. Însă poate un pirat la fel de ușor să facă față unei călătorii liniștite?

Rahela, care știa deja despre ce este vorba, se întoarse voioasă spre fratele ei, așteptându-i reacția, iar bunicul se opri din citit, în timp ce băiatul o privea pe bunica nedumerit. Bătrâna femeie, fără să aștepte prea mult după un răspuns, continuă :

- Timotei, știi ce este smaraldul ? O piatră bună de acest gen este greu de găsit pentru că are nevoie de foarte mult timp să se formeze și adesea în acest proces se poate fisura.
- Iar cele mai valoroase sunt clare ca o apă albastră-verzuie și nu se zgârie ușor, nici măcar cu un obiect ascuțit. Intervenii Rahela, bucuroasă că poate completa.
- Cred că am înțeles. Zâmbi băiatul mulțumit. Pentru că este o piatră rară, mă gândesc că trebuie să fie și scumpă. Nu va fi ușor de obținut, asta voiai să spui ?
- Întocmai ! Continuă bunica, surprinsă de ageritatea băiatului. Ceva îmi spune că, mai ales pentru tine, nu va fi o treabă ușoară, Timotei. **Săptămâna trecută ai învățat să acționezi. Săptămâna aceasta veți învăța să așteptați.** Veți primi pietrele de îndată ce se oprește ploaia dacă veți aștepta cu bucurie...și fără să puneți prea multe întrebări.

Timotei bineînțeles, nu știa că se anunța vreme urâtă toată săptămâna.

- Asta e tot ce avem de făcut ? Să așteptăm până primim piatra ? Bunico, ne subestimezi, credeam că va fi greu ! Răspunse băiatul zâmbind politicoasă, dar în sinea lui dezamăgit de banalitatea provocării.

Cum nu mai știa ce să zică, se lăsă ușor pe spătarul scaunului și își astupă gura cu o clătită umplută cu gem. Bunicul își reluă povestea, iar bunica se întoarse să termine de copt clătitele.

Deci asta era tot? Oare rămăsese bunica fără idei? Puteau măcar să vadă piatra? Pentru prima dată de când era la bunici, Timotei își aduse aminte de călătoriile cu mașina. Timotei ura drumul cu mașina, pentru că spre deosebire de sora lui, el nu putea dormi pe drum...și avea de îndurat singur plictiseala. Dintr-o dată, provocarea bunicii nu îi mai părea așa ușoară și banală. Desigur, ploaia nu putea să dureze atât de mult, se liniști băiatul. Prin ”atât de mult” voia să zică, desigur, ”o veșnicie”, că atâtă dura de fiecare dată drumul cu mașina. După ce îndurase o vreme tăcerea chinuitoare, își ridică privirea către bunică și îndrăzni cu un zâmbet șiret :

- Bunico, eu cred ca deja iese soarele.
- Ce-ar fi să vii să asculți povestea? Îl invită bunicul numaidecât. Să știi că așteptarea e grea numai dacă nu faci nimic.

Cum nu avea ceva mai bun de făcut, băiatul încuviință și își trase scaunul lângă bunicul.

Adevărul este că toate acestea erau planuite dinainte de către bunici, care știau că vremea urâtă avea să mai dureze, iar treaba în gospodărie avea să fie mai puțină. Lecția despre răbdare o propuse voioasă bunica. Cum nu vor fi multe de făcut, e ocazia perfectă să învețe așteptarea. Ideea îi surăsese bătrânului, însă un lucru îl mai preocupa...

Copii aveau să petreacă mult timp în casă. Iar bunicul știa prea bine că nu e înțelept să lași un copil să se plictisească. Măinile libere sunt instrumentul celui rău; iar o minte neocupată născocеște lucruri ciudate, în special mintea activă a unui copil. Nu, bunicul nu avea de gând să lase locul prețios din mintea poznașă a nepoților la ordinul gândurilor trecătoare și a ocupărilor de nimic. Avea lucruri frumoase pe care dorea cu nerăbdare să le împărtășească cu nepoții lui, iar timpul era prea prețios să lase asemenea ocazie să-i scape. Bătrânul știa că acești copilași se fac încetul cu încetul oameni mari. Și nu peste multă vreme vor fi destul de mari să înțeleagă lumea în care trăiesc.

Adeseori îi privea cu nostalgie, parcă întrezărind momentul când ei vor deveni oameni mari care vor cunoaște nedreptatea, vor începe să înțeleagă fățarnicia, vor afla ce înseamnă să pierzi un prieten drag sau vor iubi fără să fie iubiți. Bunicul voia ca în acele momente ei să aibă în față modelul valorilor creștine. Și ce altă metodă era mai potrivită de-a le vorbi despre : curaj, onoare, dragoste și credincioșie, decât printr-o poveste ? În plus, bătrânului îi era tare dor să petreacă timp cu nepoții lui.

Așadar, el își alesese cu grijă o carte care avea să capteze atenția copiilor și se așeză calm în capătul mesei. Rahela care iubea mult poveștile nu putu rezista curiozității, trebuia să afle ce ascunde bunicul dincolo de coperta roșie a cărții groase pe care o citea cu atenție.

- Bunicule, dar să știi că ai o carte înfricoșător de groasă ! Observă Timotei de îndată ce se așeză comod lângă bunic. Și mă tem că nu prea am fost atent la ce îmi povesteai Rahelei. Te-ai supăra să-mi faci un rezumat ? Îngână el stingherit.
- E o carte cu romani ! Sări entuziasmată Rahela, deja imaginându-și lumea de pe vremea aceea cu rochiile frumoase de prințese, castele și armuri de soldați.
- Într-adevăr, e o poveste de pe vremea Imperiului Roman pe când conducea lumea. Totuși ceea ce încă nu i-am povestit Rahelei, este despre cruzimea romanilor. Roma stăpânea lumea prin brutalitate, dominantă și forță. Pe atunci oamenii erau cumpărați ca sclavi precum animalele, iar cei slabi erau asupriți. Poporul Domnului suferea la rândul lui, sub jugul romanilor, însă Domnul le făcuse o promisiune că va trimite pe Fiul Lui să îi răscumpere. În fiecare an ei se adunau să plângă și să sărbătorească, întrebându-se de fiecare dată, dacă nu cumva anul acesta avea să se împlinească promisiunea mult așteptată. Știți pe Cine așteptau ei?
- Pe Mesia!!! Strigară copii în același timp, căci povestea le era cunoscută.
- Bunicule, asta sună ca o poveste de Crăciun. Chicoti Rahela.
- Dar bunicule, de ce ne povestești tocmai acum de asta ? Mai este mult până la Crăciun, și nici gând să ningă ! Protestă Timotei, nedumerit.
- Vei fi surprins să știi că anotimpul în care Domnul Isus s-a născut era mai de grabă asemănător cu anotimpul de acum... fără ploaie bineînțeles. Zise bunicul râzând. Dar să revenim la poveste. Continuă el ferm.
- Daaa ! Strigă Rahela în grabă, i se părea că, povestea mult cunoscută, se descoperea acum într-un mod cu totul nou.
- Ne poți spune dacă în poveste, Isus cel așteptat a venit într-un sfârșit și i-a salvat pe bieții evrei de romanii cei ticăloși ? La aceasta întrebare bunicul rămase amuzat de vorbele băiatului.
- Dar când am spus eu că toți romanii erau ticăloși, iar toți evreii nevinovați ? Domnul Isus a venit ca să sfârșească răul care a curpins toată lumea și inimile lor și a venit să aducă întregului univers un nou Stăpân, unul bun și corect. Dar haideți să începem cu începutul. Personajul nostru principal e un tânăr soldat roman, pe nume Marcellus. El era scârbit de răutatea poporului său și cel mai mult își dorea să vină cineva care să conducă mai bine decât o făcea Imperiul Roman. A așteptat așa de mult că pierduse orice urmă de speranță. Pentru el, lumea întreagă era rea și nedreaptă și nu exista o cale de scăpare. Nu știa ca tot ce credea el avea să se schimbe...Iar poporul evreu nu știa că așteptarea lor luase sfârșit.

- Bunicule, dar cât de mult au așteptat evreii pe Domnul Isus ? interveni Timotei, amintindu-și că și ei aveau de așteptat promisiunea bunicii.
- Posibil... mii de ani !! Răspunse Rahela care încerca să-și amintească tot ce învățase la școala duminicală despre venirea Domnului. Văzând fața speriată a fratelui său nu se putu abține să nu izbucnească în râs.
- Stai liniștit, Timotei, ploaia nu va dura o mie de ani. Răspunse bunica cu blândețe.

Într-adevăr așteptarea lor nu durase mai mult de o săptămână. Iar timpul trecu foarte repede pentru copiii. Cele șapte zile trecură ca șapte minute. În fiecare dimineață o ajutau pe bunica la curățenie, iar mai apoi se adunau să asculte povestea bunicului și să învețe despre promisiunile lui Isus. Timotei fusese însă provocat de bunicul lui cu cea mai plictisitoare și lentă activitate posibilă. Sarcina lui a fost să aranjeze în ordine crescătoare toate undițele și momelile din colecția de pescar amator pe care le păstra, bătrânul, în garaj.

Într-un final ploaia s-a oprit, iar copii așteptau bucuroși să își primească premiul. Bunica îi răsplăti pe măsură, descoperindu-le nepoților pentru prima oară înfățișarea pietrei prețioase. Copii au admirat frumusețea pietrei mult timp, neștiind ce să zică. Într-adevăr, era clară ca apa verzuie, și dacă o țineai la lumina becului vedeai strecurându-se pe suprafața verde, reflexii roșii și albastre.

Privind la jocul de culori, gândul le zbura la spusele bunicului. La sfârșitul săptămânii ei aveau să-și primească premiul așteptat, le amintea el. De fiecare dată, când aveau să privească piatra, îi încuraja să se gândească la promisiunea Domnului Isus. După ce a terminat de citit cartea, bătrânul le aminti copiilor că, în vremea de pe urmă, lumea va începe să semene tot mai mult cu Imperiul Roman, iar Isus va reveni pe pământ să își ia poporul Lui acasă. Lucrurile povestite de bunic erau încă greu de înțeles pentru cei doi frați și curând aveau să se întoarcă la sarcinile gospodăriei, la jocuri și la provocările bunicii. Însă bunicul era sigur că, peste mulți ani, ei își vor aminti de cuvintele lui căci cu multă grijă a întipărit în mintea copiilor un verset din Biblie care avea să-i urmărească tot restul vieții lor.

Bătrânul nădăjduia că, atunci când lumea nu va arăta deloc ca Împărăția promisă, ei vor ridica cu încredere ochii spre cer și vor spune inimii lor să nu își piardă speranța « **Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui. Isaia 9 :6a** »

Sara Prundean

*Cartea din care le citise bunicul se numea "Cămașa lui Hristos"

Întrebări din Biblie

Marius Rusti

1. Samson a ucis
 - a) 2.000
 - b) 10.000
 - c) 1.000

de filistenii cu ajutorul unei fălci de

- a) Cal
- b) Leu
- c) Măgar

2. Câți ani au fost israeliții robi în țara Egipt?
 - a) 100 ani
 - b) 430 ani
 - c) 450 ani

3. Câți copii a avut Iacov (băieți și fete)?
 - a) 12
 - b) 13
 - c) 15

4. Pe câte monede de argint a fost vândut Domnul Isus?
 - a) 150
 - b) 50
 - c) 30

5. Cum se numea tânărul care i-a fost încredințat lui Pavel?

6. Ce om din Biblie purta numele unei arme?

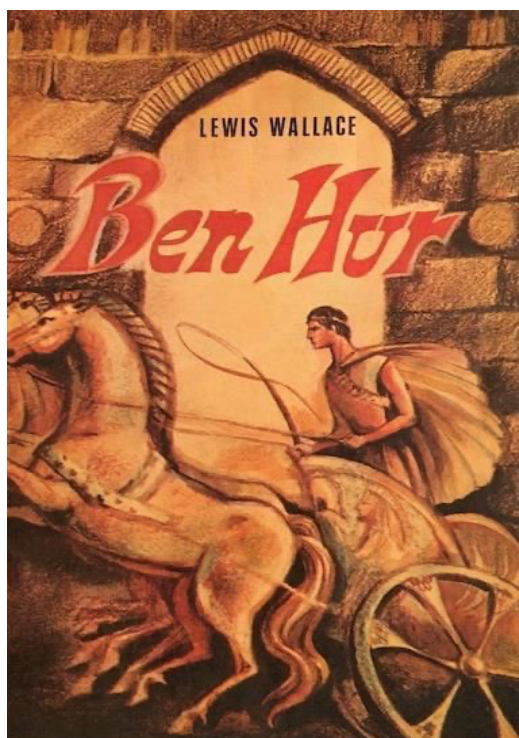
7. Cum se numește ucenicul ales în locul lui Iuda Isacarioteanul?

1. c, c
2. b
3. b
4. c
5. Timotei
6. Hagai
7. Matia

Ben-Hur de Lew Wallace

Nașterea Domnului Isus Hristos este o sărbătoare mult iubită și așteptată de majoritatea creștinilor, atât de copii cât și de cei mai în vârstă. În acest număr am ales să mă adaptez evenimentului special și să prezint o carte ce am citit-o cu mult timp în urmă, dar care m-a marcat de-a lungul anilor. Este vorba de cartea „Ben-Hur” scrisă de Lew Wallace.

Autorul, Lew Wallace (1827-1905), a fost un avocat american și general al Uniunii în Războiul Civil American. De altfel, el a mai fost un om politic, diplomat, scriitor și guvernator al Teritoriului New Mexico, deși provenea din Indiana-USA. Wallace a scris romane și biografii, fiind cel mai bine cunoscut pentru romanul de ficțiune istorică „Ben-Hur” (1880) și a fost considerat „cea mai influentă carte creștină din secolul al XIX-lea”.

Timpul acțiunii în poveste începe cu puțin înainte de a se naște Mântuitorul, atunci când cei 3 magi biblici (egipteanul Baltazar, indianul Melchior și grecul Gaspar) s-au unit într-o călătorie călăuziți de o stea misterioasă. Deși povestea are ca introducere cel mai fericit moment din istorie, adică venirea pe lume a mult așteptatului Mesia, vom observa că, de fapt personajul principal al romanului este un prinț iudeu din Ierusalim pe nume Iuda Ben-Hur. Trebuie să precizez că autorul a reușit să mă surprindă prin descrierea calculată și bine pusă la punct din perspectiva istoriei biblice, relatând chiar și evenimentele ce au urmat după ce Domnul Isus a fost adus pe lume.

Revenind la Ben-Hur, tânărul evreu este acuzat pe nedrept de crimă, de propriul său prieten din copilărie, Messala, cetățean roman care este fiul perceptorului* din Roma. Fiind trădat și apoi vândut ca sclav,

Ben-Hur își pierde nu doar libertatea, dar și familia, statutul social și prietenul cel mai bun. Înfuriat și plin de dorința de a se răzbuna, vom remarca cum dezvoltarea personajului principal va fi empatizată și de către noi, cititorii, iar dorința lui pentru dreptate îl va face să ajungă luptător în competițiile de curse cu cai și care, în locul cel mai cunoscut al Romei: arena.

Încercând să se ridice din clasa cea mai de jos a vremii de atunci, cea de sclav, Ben-Hur va îndura multe probe și obstacole, inclusiv vești tulburătoare legate de mama și sora lui care se vor îmbolnăvi de lepră. De altfel, el va reuși să îl confrunte pe Messala, dar nu voi dezvălui cine a câștigat competiția dintre cei doi vechi prieteni.

Tânărul iudeu va avea ocazia să se întâlnească cu unul dintre magi și i se va relata Vestea cea Bună, ca mai apoi să aibă și el parte de evenimentele ce se vor petrece în viața Domnului Isus Hristos. Ben-Hur începe să iubească lucrarea vestită de Mântuitorul și vom sesiza cum va renunța la mânia lăuntrică și se va alătura armatei Domnului.

Povestea este una plină de evenimente istorice și aventură, cititorul fiind purtat în totalitate de atmosfera povestirii narate.

Cartea este de o dimensiune mai mare, însă ușor de citit, iar ideea care reiese din acest roman este că Domnul Isus a schimbat omenirea din timpul vieții Lui nu doar începând cu moartea Sa.

Recomand această povestire cu drag și doresc cititorului să dea semnificația deplină evenimentului cel mai fericit al omenirii, adică Nașterea Domnului Isus. Fie ca, nu doar moartea, dar mai ales viața Lui să fie inspirație în viețile noastre și să Îl recunoaștem ca model de urmat, așa cum a făcut și Ben-Hur.

Cu drag,

Valentina

*perceptor= persoană însărcinată cu strângerea
impozitelor și a taxelor oficiale; agent de percepție.

ANUNȚURI

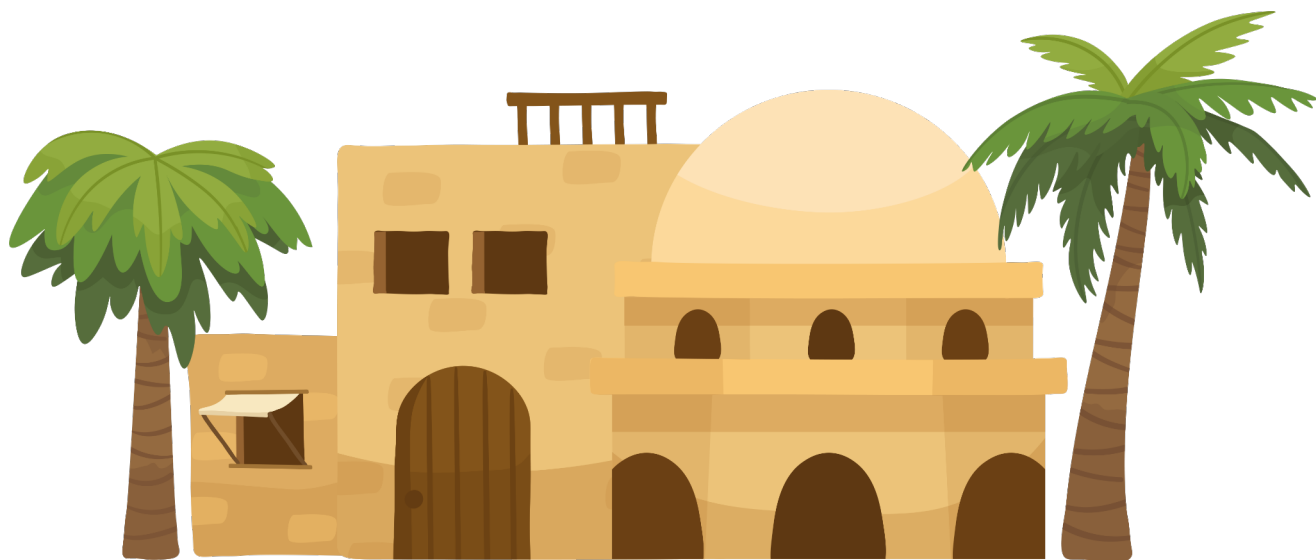
DECEMBRIE 2022

Fratele Țicărat Nataniel este noul pastor al bisericii Maranata Fürth/ Nürnberg, începând cu data de: 25 septembrie 2022.

Fratele Marian Sigmirean este noul lider de tineret iar fratele Timiș Otniel Liviu îl va susține în această lucrare.

În luna februarie se plănuiește stăruință după Duhul Sfânt, unde vor fi și frați invitați din România (se va mai anunța despre asta)

Revista „Maranata News“ va lua o pauză „creativă“ timp de jumătate de an, începând cu ianuarie 2023. Echipa, având timp să se recreeze și să pregătească materiale noi.

Dar în sufletul tău?

Andreea Hiticaș

Astăzi un copil se naște,
Într-o iesle așezat în paie,
Căci nici la han și nici prin sate
Nu era loc de o odaie.

Doar în Betleem, Iudeea
Au găsit Iosif cu Maria
Un loc în care ei să poposească,
Iar Maria un fiu să nască.

Un copil vestit de înger,
Zămislit prin Duhul Sfânt,
Înzestrat cu daruri Sfinte,
Coborât ca om jos pe pământ,

Ca din El noi să ne naștem
Înnoți prin Duhul Lui
Și ca El să locuiască pe deplin
În noi, temple ale Duhului Sfânt.

Dintr-o dragoste curată
Și-a îndeplinit lucrarea,
Pentru ca apoi, prin jertfa Lui
Să primim noi Îndurarea.

Ne-amintim cum păstorașii,
După veste, fericiți
L-au cautat și L-au găsit
Pe al cerului 'mpărat iubit.

Cei trei magi cu daruri sfinte,
S-au grăbit din zorii zilei
Să alerge după stea
Și a ei povește sfinte,

Dar și oastea 'mpărătească
Îl căuta cu mare râvnă.
Unii pentru a i se-nchina,
Iar Irod ca să-i curme viața.

Este vorba de-al nost' Domn,
De Isus Hristos Mesia,
Care veni la noi pe lume,
Pentru a salva întreagă omenirea.

Acesta este evenimentul,
Pe care noi îl comemorăm
În această sărbătoare.

Iar acum ca să-nțelegem
Pe deplin esența ei,
Aș dori ca la sfârșit
O 'ntrebare să lansez:

Ca să fie bucuria pe deplin și pentru tine,
Te întreb, tu, drag creștine,
Dragul meu ascultător,
Îi permiți Lui să se nască
Astăzi și-n sufletul tău?

AMIN

IMPRESSUM

Maranata News

Publicat de:

Biserica Pentecostală
Română "Maranata" Nürnberg/Fürth
www.maranata.de
contact@maranata.de

Coordonatori proiect:

Cozmuța Daniel
Bașa Cornel Jr.

Pastorul Bisericii:

Nataniel Țicarăt: 0176 47096882

Adresa:

Am Hasensprung 8,
90766 Fürth

Conturile pentru donații:

IBAN: DE81 7605 0101 0001 2811 10
BIC: SSKNDE77XXX

IBAN: DE92 7605 0101 0011 4975 34
BIC: SSKNDE77XXX

Toate drepturile rezervate.

© Maranata News

REDAȚIA

Reporteri:

*Elisabeta Madara
Maria Bașa
Sara Prundean
Camelia Lupu
Marius Rusti
Andreea Hiticaș
Adriana Russ
Valentina Grigoraș*

Corectori:

*Valentina Grigoraș
Lucian Iosub
Priscila Segheci*

Redactori:

*Cozmuța Daniel
Bașa Cornel Jr.
Magda David*

Maranata
DECEMBRIE 2022

News